

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/28/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200342
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200342.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti BARAVIN, s. r. o., so sídlom vo Veľkej Bare 5, zastúpenej JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10. decembra 2012 č. 1100304/1/1310439/2012, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/45/2013-46 z 09. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/45/2013-46 z 09. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 6S/45/2013-46 z 09. januára 2014 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) konanie začaté žalobou doručanou krajskému súdu osobne 15. marca 2013 s poukazom na § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZSP“) zastavil, pretože žalobkyňa, napriek právoplatnému uzneseniu z 21. októbra 2013, č. k. 6S/45/2013-39, ktorým jej nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku; ďalej len „OSP“), a výzve na jeho zaplatenie s riadnym poučením, nezaplatil súdny poplatok za žalobu.

Proti uzneseniu o zastavení konania podala v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) žalobkyňa odvolanie, majúce za to, že spĺňa požiadavky pre oslobodenie od súdnych poplatkov v prejednávanej veci.

Žalobkyňa poukázala na to, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou (žalobkyňa nemá finančné prostriedky na ich úhradu), ktoré predstavuje jeho ústavné právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Výška súdneho poplatku, síce nepredstavuje príliš vysokú čiastku (pre žalobcu je aj táto suma v súčasnosti vysoká), no spoločnosti personálne spojené s L. sú účastníkmi množstiev súdnych sporov

a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Domáhať sa súdnou cestou zrušenia rozhodnutia Finančného riaditeľ SR pritom predstavuje jedinú zákonnú cestu, ktorou si žalobca môže uplatniť právo na svoju ochranu v danej veci.

Výzvou z 18. februára 2014 krajský súd vyzval žalobkyňu, aby oznámila, ktoré z uznesení krajského súdu (uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, alebo uznesenie o zastavení konania) svojím odvolaním napáda a kedy jej napádané uznesenie bolo doručené.

Na túto výzvu reagovala žalobkyňa podaním elektronicky doručeným 19. februára 2014, doplneným originálom 20. februára 2014, označeným ako „odvolanie proti zastaveniu konania“. V podaní však namietala nesprávnosť záverov krajského súdu, ku ktorým tento dospel v uznesení o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov (uznesenie z 21. októbra 2013, č. k. 6S/45/2013-39).

Následne krajský súd vyzval žalobkyňu o doplnenie jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Na túto výzvu, doručenú jej 26. februára 2014, žalobkyňa žiadnym spôsobom nereagovala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne proti uzneseniu o zastavení konania nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na krajskom súde 15. marca 2013 domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného z 10. decembra 2012, č. 1100304/1/1310439/2012, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice zo 07. júna 2012, č. 98134401/5/3337/2012/Tre, ktorou žalobkyni správca dane vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2008 vo výške 194.520,61 eura.

Keďže žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, krajský súd ju výzvou č. k. 6S/45/2013-13 z 25. marca 2013 vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP.

Žalobkyňa 08. apríla 2013 doručila krajskému súdu návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením z 21. októbra 2013, č. k. 6S/45/2013-39 tak, že žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Keďže žalobkyňa proti tomuto uzneseniu, doručenému jej 05. novembra 2013, odvolanie nepodala, uznesenie sa 21. novembra 2013 stalo právoplatným.

Keďže žalobkyňa ani tak súdny poplatok, na ktorý bola riadne vyzvaná, nezaplatila, krajský súd uznesením z 09. januára 2014, č. k. 6S/45/2013-46 konanie zastavil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ ZSI poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 ZSI ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Krajský súd postupoval v súlade s § 10 ods. 1 ZSP a žalobkyňu, keďže nezaplatila súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Súčasne ju poučil, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví.

Žalobkyňa súdny poplatok za žalobu doteraz nezaplatila.

Najvyšší súd na rozdiel od krajského súdu nemá za to, že by žalobkyňa ktorýmkoľvek z odvolaní, t. j. „odvolania proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho“ zo 06. februára 2014 (č. l. 50) a „odvolania proti zastaveniu konania“ z 19. februára 2014 (č. l. 58), opätovne podala návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov, hoci ich obsahom je uvedenie dôvodov, pre ktoré krajský súd mal toto oslobodenie priznať, a teda napádajúcich skôr správnosť skoršieho uznesenia z 21. októbra 2013, č. k. 6S/45/2013-39.

Ako je najvyššiemu súdu známe z jeho doterajšej rozhodovacej činnosti vo veciach žalobkyne a ďalších spoločností personálne prepojených s L., konania v ktorých boli z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku zastavené, spoločný právny zástupca podáva v zásadne totožné odvolania ako voči uzneseniam o zastavení konania, tak i voči uzneseniam, ktorými nebolo vyhovené návrhu žalobkyne (žalobkýň) podľa § 138 ods. 1 OSP. Ich obsahom sú opakovane tvrdenia, že sú dané skutočnosťami odôvodňujúcich priznanie oslobodenia od súdneho poplatku.

Žalobkyňa napriek výzve krajského súdu nenamietala správnosť či moment doručenia uznesenia z 21. októbra 2013, č. k. 6S/45/2013-39, ani napriek ďalšej výzve krajského súdu nekonkretizovala, či a na základe akých nových skutočností opätovne žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov. Preto najvyšší súd k podaniam pristupoval ako k odvolaniam proti uzneseniu o zastavení konania, pričom musel skonštatovať, že z ich obsahu nevypĺyvalo nič, čo by mohlo spochybniť vecnú a právnu správnosť uznesenia krajského súdu o zastavení konania.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pretože krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne a jeho postup pri rozhodovaní o návrhu žalobkyne na oslobodenie od súdneho poplatku maximálne rešpektoval a chránil práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že neúspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k OSP).

Najvyšší súd dáva do pozornosti krajského súdu uznesenie z 23. mája 2013, č. k. 6S/45/2013-19, ktorým bolo konanie zastavené, pretože žalobca ani na výzvu súdu nepreukázal splnenie podmienky podľa § 250a OSP. Krajský súd týmto uznesením súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku (kráteného) žalobcovi, pričom žalobca v celom konaní žiaden súdny poplatok nezaplatil, z dôvodu ktorého je konanie zastavené. Bude potrebné zjednať nápravu a cestou uznesenia na žalobcovi pod hrozbou súdnej exekúcie žiadať vrátenie neoprávnene (omylom) vráteného súdneho poplatku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.